

543

AD QVODLIBETARIAM

QVÆSTIO MEDICA MATVTINIS DISPVATIONIBVS AGITANDA IN SCHOLIS MEDICORVM DIE IOVIS XVII NOVEMB.

M. MICHAELE SEGVYN DOCTORE MEDICO MODERATORE.

AN SENIOR PROLES INSALVBRIOR?

ET IN MAIORI mundo & minori vnumquodque generatione conseruatur, quā (licet corrumpitur) sibi simile, sed non idem, eādem operā in corrupti locum relinquit: ita semper habitum vertere natura totius solenne munus est. Cum rebus longioris durationis non agitur felicius: homo maxime singulari naturæ erga suum opificium beneuolentiā cum se mortalem sentiat, alium sibi similem ut optat, ita potest, solētque reponere: cui quasi cursor vitæ lampada tradit, & procreatione quasi repuerascens, ac renouatus, aliquomodo efficitur immortalis: ista cum ortu rebus viuētibz insita libido procreandi, quæ tametsi fœda est, noxia & amentiz plena, optimo tamen consilio ut species in perpetuum seruetur à naturā comparata est. A quæ difficilius dissoluuntur magisque perennant, illis tamen æquē diligenter assiduā ex elementis concrezione, & in ipsa resolutione natura prouidit. Caue putes perire quicquam. Genitum nihil emoritur, sed transpositum, vltro citroque, formam priorem dum perdit, acquirit nouam. Mirabilis in illis perpetuæ nouitatis & mutationis, ingēnita cupiditas.

TROQUE in mundo ex nihilo nihil efficitur, sed subiecta materia necessaria est, ex quā res procreetur, & in quam tandem resoluitur: etiam ipsa rerum elementa substantiā quadam rudi, sed incorruptibili constant, ex quæ insistantque permanenti sunt, componuntur, & in eam vltimò dissoluuntur. Mixta autem ex elementis debita proportione inuicem celestis calor, nec immixti, nec ab elementari specie diuersi beneficio temperatis conflantur & exurgunt: Ipse tamen formæ nullā in classe accidentium reponendæ mutua primarum qualitatum, quæ nec simplicibus nec mixtis in corporibus intensissimæ, pugnā propelluntur. Quāto potiori iure homo diuinum animal plenum rationis atque consilij, miraculorum miraculum, cæterarum rerum finis ac mensura, ætæ vniuersi epitome, audacissimæ & omnia confidenter molientis naturæ decus ac delicia, non sola putredine, spontaneaque fortuita generatione, syderum conuentu villo, & celestibus igniculis oriatur, sed ex semine ab vtriusque sexus animali promanante, acuratè permixto conceptoque?

ET sanè præter illud corpus humidum propter dilatationem, calidum præspiritu insito, spumofum motu, album præacris copia & candore membranarum, minimè decisum à toto corpore, singularum partium (tametsi excrementum est) ideam & præparatū continens, animarumque, cum materia, tum & maximè effectricis causæ rationem habens, ex alimentis vltimi spiritusque res duo, in testibus, quibus spermaticæ facultas inest, elaboratum: sexuum imprimis necessarium est discrimen, necessaria maris & femina, quæ nec monstrum nec naturæ perversitas, distinctio. Tum femina in locum aliquem proprium effundi debent, vbi latens & quasi sopita vis eorum suscitur, & quod tandem conceptum fuerit foueatur, suamque perfectionem consequatur. Postremò sanguinis mensuri, excrementi laudabilis, variorum tamen morborum causæ, moderata quantitas affluat necesse est, quò musculorum carnes, & viscerum parenchymata conformentur, totusque fœtus nutriatur, augeatur.

AT enim uerò maior mundus ut suis etiam ætatibus circumscribitur, ita senescit sensim secundum quamplurimas sui partes. Eius ætate iam ingrauescentis, ætateque senio hæc natura est, ut minora & deteriora corpora producantur: rerum viuientium duratio, robur, integritas, magnitudo minuantur. Aliquæ etiam species (dictu est mirabile) præ naturæ impotentia deficientes non instaurantur. Credo quod etsi pusillæ sunt, adeo tamen operosa indigent elaboratione, ut à natura iam fatiscēte, & effœta sustineri non potuerit. Tantum cui longinqua valet mutare veritas. Dicam verbo, dicta quædam & cuncto vires acquirētes contagio naturæ opera magis magisque in dies singulos inficit, unde etiam pro industria corruptelâ morbi irrepunt insoliti. Olim rigor sine febre nullus, pleuritis, peripneumonia vix ante pubertatem: Mulier, Eunuchus, puer ætate podagra non tantabantur, &c.

CONSIMILI fere pacto quæ à parentibus senioribus viciisque suscipitur proles ea sanè non potest esse sanitatis inculpatæ, si quale parentum semen obigit, tales euadant similes spermaticæque prolis partes. Quò quis ad senilem ætatem magis accedit, eò potentiùs natiui illius calor in quo est ætatis vigor & vigor infirmatur, imminuitur. Humidum verò primigenium illius pabulum (quodque non modo resarci, sed & augeri potest) absumitur. Hinc ipsa in senectute morbi consorte, cum alibi, tum in cerebro pituitosus humor copiosè colligitur, unde senibus familiares Apoplexiæ, Raucedines, destillationes, & proinde siccatate maxime frequentissime contrahitur. Qui verò potest igne naturæ atque aqueæ semen ipso frigore (quod & naturæ functionibus aduersatur, & diligentissimā operā ab eādem repudiatur) atque inimicissima coctrici siccitate confici. Adde quod semen alimenti vltimi residuum, nequit e ætate, cuius virio & sanguis iustò parior, & siccitatis senio contractæ boles ætatis adest vel exerni, vel à calore imbecillo concoqui & elaborari. Ita cuique secundum ætatis tractum facultas ad generandum deterior efficitur.

ERGO SENIOR PROLES INSALVBRIOR.

Proponēbat IACOBVS COVSINOT, Parisinus. Anno R. S. M. DC. XVI.

DOMINI DOCTORES DISPVATVRI.

M. Ioannes Tournier.
M. Iacobus Perreau.
M. Guillelmus Gerbault.

M. Franciscus Lessicier.
M. Franciscus le Sage.
M. Georgius Cornuty.

M. Ioannes Riolan Prof. Reg.
M. Andreas le Gros.
M. Ioannes le Mercier.

P.E.P.
PARISIENSIS